

ŻYĆ EWANGELIA

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, *B* Mk 1,40-45* 11.02.2018

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na kolana, prosił Go: «Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić». A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony!» Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: «Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich». Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

Do Jezusa, który uzdrowił wielu chorych, przychodzi także trędowaty. Jego stan jest szczególnie opłakany. Oprócz cierpienia spowodowanego samą chorobą, zmaga się ze skutkami społecznego wykluczenia i religijnego osądzenia. W tamtych czasach choroba była traktowana jako kara za grzech, a im poważniejsza choroba, tym cięższy grzech, który był jej przyczyną. Przepisy prawa wykluczały trędowatych ze społeczeństwa. Nie mogli oni nawet zbliżyć się do murów miasta Jeruzalem, aby go nie skalać. Ten biedny człowiek przychodzi do Jezusa. A On go nie odtrąca, nie odwraca się od niego, nie ucieka od niego z lękiem jak inni. Jezus parzy na niego i w Jego sercu budzi się litość dla tego człowieka. Niektóre kodeksy zamiast słowa wyrażającego współczucie mówią o gniewie. Jezus nie tylko wzrusza się, ale i oburza na niesprawiedliwość, na zło, jakim jest usunięcie tego człowieka na margines, odsunięcie się od niego i zostawienie go samego, jeszcze z piętnem wielkiego grzesznika. Jezus decyduje się na dotknięcie chorego i uzdrowienie go.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Ilu ludzi skazuję na samotność i potępienie przez moje pospieszne osądy? A może „tylko” przechodzę obojętnie obok osób cierpiących z powodu odrzucenia, obok współczesnych trędowatych.

Do wykonania: Pomogę pierwszemu spotkanemu człowiekowi będącemu w potrzebie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

14.02 (środa) Święto św. Cyryla i Metodego, patronów Europy

Na przestrzeni wieków istnienia Kościoła Bóg stawiał i nadal stawia przed wiernymi zadanie pozyskiwania dla Dobrej Nowiny nowych ludów. Wielu kapłanów otrzymywało za pośrednictwem przełożonych polecenie porzucenia dotychczasowego życia i rozpoczęcia pracy ewangelizacyjnej wśród pogańskich bądź skażonych herezją narodów. Przed takim wyzwaniem w dziewiątym stuleciu po narodzeniu Chrystusa stanęli także dwaj bracia – zakonnicy Cyryl i Metody. Ich misja, prowadzona w trudnych warunkach i napotykaląca przeszkody wynikające z ludzkich słabości, stała się dla następnych pokoleń przykładem poświęcenia dla Ewangelii. Słowianie wschodni zawdzięczają działalności obu misjonarzy stworzenie podstaw późniejszego rozwoju języka i kultur narodowych. Cyryl i Metody uznani są za świętych – choć nigdy nie byli formalnie kanonizowani – zarówno w tradycji łacińskiej, jak i greckiej. 31 grudnia

1980 r. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił braci sołuńskich, obok św. Benedykta z Nursji, współpatronami Europy.

15.02 (czwartek) Wspomnienie bł. Michała Sopoćko, prezbitera

"Napisz, że dniem i nocą wzrok mój spoczywa na nim" (Dzienniczek, 86). Słowa te wypowiedział Pan Jezus do bł. siostry Faustyny Kowalskiej o jej spowiedniku i kierowniku duchowym, księdzu Michale Sopoćce. Wyrażają one szczególne wybranie i błogosławieństwo, jakim Bóg go obdarzył. Łaski tej ks. Sopoćko nie zmarnował. Współpracując z nią realizował drogę powołania do osobistej świętości oraz służby Bogu i ludziom w Chrystusowym kapłaństwie. Więcej, Bożym zrządzeniem wybrany na powiernika duszy bł. siostry Faustyny, stał się współrealizatorem misji jej powierzonej. Rozgłaszał światu prawdę o Miłosierdziu Bożym, jako jej wierny apostoł. Tajemnica ta przeniknęła jego życie, nadała kształt osobistej duchowości, służbie jej do końca się oddał. W 1938 roku w swoim Dzienniku zapisał: *„Sięgając wzrokiem wstecz, aż do lat dzieciennych swego życia, widzę jedno pasmo objawów niezmiernego miłosierdzia Bożego. (...) A najwięcej miłosierdziu Bożemu zawdzięczam powołanie kapłańskie, które odczułem dość wcześnie, podtrzymywanie tej chęci pomimo tylu przeszkód, prowadzenie mnie przez liczne doświadczenia, w których na pewno bym upadł i zginął, gdyby litość Stwórcy nie zsyłała mi wyraźnej pomocy z góry. (...) Wobec tego byłbym najgorszym niewdzięcznikiem, gdybym nadal jeszcze należał do siebie i chciał szukać siebie w jakiejkolwiek czynności, słowach lub myślach. Ufność w dalsze miłosierdzie Boże, szerzenie kultu tego miłosierdzia wśród innych i bezgraniczne poświęcenie mu wszystkich swoich myśli, słów i uczynków bez cienia szukania siebie, będzie naczelną zasadą mego dalszego życia przy pomocy tegoż niezmiernego miłosierdzia”*. W 2004 papież Jan Paweł II ogłosił dekret o heroiczności cnót ks. Michała Sopoćki. 17 grudnia 2007 papież Benedykt XVI uznał cud za wstawiennictwem księdza Michała Sopoćki. Uroczysta beatyfikacja miała miejsce w niedzielę 28 września 2008 roku o godzinie 11:00 w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku.

WARTO WIEDZIEĆ

Światowy Dzień Chorego - święto chrześcijańskie, ustanowione przez papieża Jana Pawła II w dniu 13 maja 1992 roku w liście do przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia kardynała Fiorenza Angeliniego. Miało to miejsce w 75. rocznicę objawień fatimskich i w 11. rocznicę zamachu na życie świętego papieża. Celem jest: 1. konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym; 2. dowartościowanie cierpienia chorych na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim duchowej; 3. włączenie w duszpasterstwo służby zdrowia wspólnot chrześcijańskich, rodzin zakonnych; 4. popieranie zaangażowania wolontariatu.

Środa Popielcowa - 14 lutego rozpoczyna się okres czterdziestodniowego przygotowania do Świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczerzy Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek. W Środę Popielcową - zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego - obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzemięźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia. Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się rezygnować bez ważnej przyczyny).